

בפסוק כתוב נפשו ונקרא נפשי והכל הוא במלכות

מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יִקּוּם בַּמִּקּוּם קִדְשׁוֹ וְגו', נִקְי כַּפַּיִם וְבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְגו'. נַפְשׁוֹ פְּתִיב

בפסוק כתוב נפשו בו' אבל הוא נקרא נפשי בי', מִהוּ נַפְשִׁי וְנַפְשׁוֹ ומה בא ללמדנו ענין זה שכתוב נפשו וקוראים נפשי. אֵלֶּה כֻּלָּא חַד מְלָה אלא הכל הוא ענין אחד והכל הוא במלכות, כְּמֹה דַּאתְּ אָמַר (עמוס ו) נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוָה בְּנַפְשׁוֹ

והוא על דרך הכתוב נשבע ה' בנפשו כי המלכות היא נפש של ו' שהוא ז"א והיינו נפשו, ומה שקוראים אותו 'נפשי' הוא כמו שכתוב (שמואל א, ב) כִּי הַמַּלְכוּת הִיא נֶפֶשׁ דּוּד הַמֶּלֶךְ. וְדָוִד מְלֶכָא אֶתְאַחֵיד בְּהַהוּא לֵב וּבְהַהוּא נַפְשׁ ודוד המלך אחוז ומושרש בלב ובנפש המלכות, וְעַל דָּא לֹא נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשׁוֹ ועל כן כתוב לא נשא לשוא נפשו בו' היינו שלא שיקר ומעל במלכות שהיא נפש ו' שהוא נפש ז"א ואנו קוראים אותו נפשי כי דוד המלך אמרו וקרא לה נפשי כיון שהיא נפש דוד המלך.

יסורים של אהבה באים בענעא

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲעַרְעוּ בְּחַד בְּרַ נֶשׁ, וְאַנְפוּי מְלִיִּין מִכְתָּשִׁין בעוד שהיו הולכים בדרך פגשו אדם אחד ופניו היו מלאים נגעים, וְהָוּה קָם מִתְּחִילת אֵילָנָא חַד והיה עומד תחת אילן אחד, אֶסְתְּכְלוּ בֵיהּ, וְחָמוּ (דף מ"ו ע"א) אֲנַפּוּי סוּמְקִין בְּאֵינּוֹן מִכְתָּשִׁין הסתכלו בו וראו שהיו פניו אדומות מאותם נגעים. אָמַר רַבִּי חֵיִיא מֵאֵן אֲנִתְּ.

הלימוד היומי

אָמַר לִיהוָה יוֹדְאֵי אֲנָהּ שאל אותו רבי חייא מי אתה אמר לו יהודי אני. **אָמַר רַבִּי יוֹסִי תַּטָּאָה הוּא** לרבי חייא איש זה הוא חוטא, **דְּאֵי לֹאוּ הֲכִי, לֹא אֶתְרַשִּׁימוּ אֲנַפּוּי בְּאַלְיִן מַרְעִין בִּישִׁין** שאם לא כן לא היו נראים פניו באותם נגעים, **וְאַלְיִן לָא אֶקְרוּן יְסוּרִין דְּאַהֲבָה** [קסז] ואין אלו יסורים של אהבה כי יסורים של אהבה אינם באים אלא בצינעא אבל יסורים כאלה הבאים בגלוי הם באים כדי לביישו שיחזור בתשובה. **אָמַר רַבִּי חֵיָא הֲכִי הוּא וְדְאֵי, דְּיְסוּרִין דְּאַהֲבָה מִתְּחַפְּיִין אֵינּוּן מִבְּנֵי נְשָׂא** אמר רבי חייא לרבי יוסי כך הוא ודאי שיסורים של אהבה הם באים בצינעא ומכוסים מבני

• אדם •

הנגעים הנראים לחוץ באים מצד הטומאה

תָּא חֵזִי דְכְּתִיב בא וראה מה שכתוב **אָדָם פִּי יְהִיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ סִפְחַת אוֹ בַּהֲרַת. הָא תְּלַת זִינִין הָכָא, וּבְלָהוּ אֶקְרוּן נְגַע צַרְעַת** הרי שלשה מיני נגעים יש בפסוק שאת וספחת ובהרת וכולם נקראים נגע צרעת, **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֹגַע צַרְעַת. מֵאֵי נְגַע צַרְעַת** וזה מש"כ והיה בעור בשרו, ומהו נגע צרעת. **סְגִירוֹ** כמבואר בתרגום נגע צרעת 'מכתש סגירו' והוא מלשון סגור

אור הרשב"י

[קסז] ענין יסורים של אהבה ושהם באים בצינעא עיי' ברכות דף ה ע"ב כמה אפנים בזה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

ומכוסה. **סְגִירוּ בְּכֹלֵא** כי הוא סגור ומכוסה ואינו ניכר לאף אחד, **וְכִתִּיב**
וְהוּבֵא אֶל אֶהֱרֵן הַכֹּהֵן וְגו'. וכתוב והובא אל אהרן הכהן ולא כתוב וראה
 אהרן הכהן כי הוא מכוסה ואינו נראה **אֲבָל אֵינּוֹן דִּיתְחִזּוּן לְבַר כְּתִיב**
 אבל אותם הנגעים הנראים כלפי חוץ כתוב עליהם, **וְרָאֵהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא**
אוֹתוֹ כי הנגע נראה לחוץ ואינו נסתר ואז הכהן מטמא אותו. **דִּהָא וְדָאי**
אֵינּוֹן דִּיתְחִזּוּן לְבַר בְּבִנֵי נֶשֶׁא, מְסִטְרָא דְמִסְאָבָא קָא
אֲתִיין, וְלֹא יְסוּרִין דְאֶהְבָּה נִינְהוּ כי ודאי אותם הנגעים הנראים
 בחוץ באים מצד הטומאה האוחזת באדם מחמת עוונותיו ואינם יסורים של אהבה.

יסורים של אהבה נסתרים וכן הרוצה להוכיח חברו יוכיחו בסתר
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִנָּא לָן. אָמַר רַבִּי חֵיִיא אמר רבי יוסי מנין לנו
 שיסורים של אהבה הם נסתרים, השיב לו רבי חייא, **דְּכִתִּיב** (משלי כז)
טוֹבָה תּוֹכַחַת מְגוּלָה שפירושו אע"פ שהתוכחת היא מגולה ואינה מאהבה
 היא טובה כי באה לכפר העוונות **מֵאֶהְבָּה מְסִתְרַת** מיסורים של אהבה שהם
 באים בסתר. **אִי הָהִיא תּוֹכַחַת מֵאֶהְבָּה** (ס"א אינהו תוכחת מאהבה כד
 איהי), **מְסִתְרַת מְבִנֵי נֶשֶׁא** כי אם היסורים הם יסורים של אהבה הם נסתרים
 מבני אדם. **כְּגוֹנָא דָּא מֵאֵן דְּאוּכַח לְחִבְרִיה בְּרַחֲמֵימוֹתָא,**
בְּעֵי לְאַסְתְּרָא מְלוֹי מְבִנֵי נֶשֶׁא וכעין זה אדם שבא להוכיח את חברו
 באהבה צריך להסתיר דבריו מבני אדם ולהוכיחו בסתר, **דִּלָּא יְכִסּוּף מְנִיִּיהוּ**
חִבְרִיה כדי שחברו לא יתבייש מהתוכחת שאומר לו, **וְאִי מְלוֹי אֵינּוֹן**

בְּאֵתְגַלְיִיא קָמִי בְּנֵי נֶשֶׁא, לֹא אִינּוֹן בְּרַחֲמֹתָא ואם הוא

אומר לו את דבריו בגלוי בפני בני אדם אחרים אין זה תוכחת של אהבה.

הקב"ה מוכיח את האדם מאהבה ובהדרגתיות

כִּן קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא כִּד אֹכַח לְפָר נֶשֶׁ, בְּכֻלָּא אֹכַח

בְּרַחֲמֹתָא כך גם הקב"ה כאשר הוא מוכיח לבני אדם בכל דבר הוא מוכיח

מאהבה, **בְּקִדְמִיתָא מְחִי לִיה בְּנִרְמִיה דְּלָגוּ** בתחילה הוא מוכיח

אותו ביסורים בגופו פנימה שאין זה נראה לבני אדם. **אִי הָדָר בִּיה, מוֹטָב** אם

חוזר האדם בתשובה ועוזב את מעשיו הרעים טוב לו ומוחלין לו עונותיו. **וְאִי לֹא**

מְחִי לִיה תְּחֹת תְּחֹת בִּיה ואם לא הוא מכה ומייסר אותו תחת מלבושיו

היינו על גופו מבחוץ אך עדין אינו נראה, **וְאֵלִין (בְּעוֹרוֹ) אֶקְרוּן יְסוּרִין**

דְּאֶהְבָּה ויסורים אלו הם נקראים יסורים של אהבה, **אִי הָדָר בִּיה מוֹטָב**

אם חוזר האדם בתשובה ועוזב את מעשיו הרעים טוב לו ומוחלין לו עונותיו, **וְאִי לֹא**

מְחִי לִיה בְּאֵתְגַלְיִיא בְּאֶנְפוּי, קָמִי כֻלָּא ואם גם אז עדין אינו חוזר

בתשובה אז מכה ומייסרו הקב"ה בגלוי בפניו לפני כולם, **בְּגִין דִּי־סִתְפְּלוּן**

בִּיה, וַיִּנְדְּעוּן דְּהָא תְּטָאָה אִיהוּ, וְלֹא רַחֲמָא דְּמֶאֱרִיה

הוּא כדי שיסתכלו בו וידעו שהוא חוטא ואין הוא אהוב לפני הקב"ה [קסח].

אור הרשב"י

אלהיך, ונאמר ולא שבתם עדי נאם ה',
ונאמר אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב,
כלומר אם תחזור בתשובה בי תדבק,

[קסח] וכבר כתב הרמב"ם בפרק ז מהלכות
תשובה ה"ו וז"ל: גדולה תשובה שמקרבת את
האדם לשכינה שנאמר שובה ישראל עד ה'

הלימוד היומי